

© Këshilli i Evropës, 2021. Përkthimi jozyrtar i bërë nën Projektin "Forcimi i institucioneve të Kosovës* në luftën kundër torturës, keqtrajtimit dhe trajtimit degradues". Projekti bashkëfinancohet nga ana e qeverisë Norvegjeze dhe Këshillit të Evropës. Ky përkthim nuk e obligon Gjykatën.

© Council of Europe, 2021. Unofficial translation made under the Project on "Strengthening Kosovo* Institutions in Fight against Torture, Ill-treatment and Degrading Treatment". The project is funded by Norwegian government and the Council of Europe. This translation does not bind the Court.

© Conseil de l'Europe, 2021. Cette traduction non officielle a été faite dans le cadre de Project "Renforcer les institutions du Kosovo* dans la lutte contre la torture, les mauvais traitements et les autres traitements dégradants". Le projet est financé par le gouvernement norvégien et le Conseil de l'Europe. Cette traduction ne lie pas la Cour.

* Të gjitha referencat për Kosovën, si për territorin, institucionet apo popullsinë, në këtë tekst duhet të kuptohen në përputhje të plotë me Rezolutën 1244 të Kombeve të Bashkuara dhe pa ndonjë paragjykim për statusin e Kosovës

*All references to Kosovo, whether the territory, institutions or population, in this text shall be understood in full compliance with United Nations Security Council Resolution 1244 and without prejudice to the status of Kosovo.

* Toute référence au Kosovo mentionnée dans ce texte, qu'elle concerne le territoire, les institutions ou la population, doit se comprendre en plein conformité avec la Résolution 1244 du Conseil de Sécurité de l'Organisation des Nations Unies et sans préjuger du statut du Kosovo.

Fletë faktesh - migrantët e mitur të shoqëruar në paraburgim

Maj 2020

Kjo fletë faktesh nuk obligon gjykatën dhe nuk është e plotë

Migrantët e mitur të shoqëruar në paraburgim

Shih edhe fletën e fakteve për "[Migrantët e mitur të pashoqëruar në paraburgim](#)" dhe "[Migrantët në paraburgim](#)".

"Cenueshmëria ekstreme e fëmijës është faktori vendimtar dhe ka përparësi mbi çdo konsideratë që lidhet me statusin e imigrantit të paligjshëm (...). ... Fëmijët kanë nevoja specifike që lidhen veçanërisht me moshën dhe mungesën e pavarësisë, por edhe me statusin e tyre të azilkërkuesit. Veç kësaj, Gjykata [Evropiane e të Drejtave të Njeriut] vëren se Konventa për të Drejtat e Fëmijëve inkurajon Shtetet të marrin masat e duhura për të siguruar që një fëmijë i cili kërkon të marrë statusin e refugjatit të gëzojë mbrojtje dhe ndihmë humanitare, pavarësisht nëse fëmija është vetëm ose i shoqëruar nga prindërit e tij ose të saj..." (Aktgjykimi [Popov k. Francës](#) i datës 19 janar 2012, § 91).

"Masa e ndalimit duhet të jetë proporcionale me qëllimin e ndjekur nga autoritetet, përkatësisht zbatimin e një vendimi për largim... Mund të shihet nga praktika gjyqësore e Gjykatës se kur bëhet fjalë për familje, gjatë vlerësimit të proporcionalitetit, autoritetet duhet të marrin parasysh interesat më të mira të fëmijës. Në lidhje me këtë aktualisht ekziston një konsensus i gjerë - përfshirë edhe në të drejtën ndërkombëtare - në mbështetje të idesë që në të gjitha vendimet që kanë të bëjnë me fëmijët, interesat e tyre më të mira duhet të jenë në rend të parë (...). Mbrojtja e interesave më të mira të fëmijës përfshin si mbajtjen e familjes së bashkuar, për aq sa është e mundur, ashtu edhe shqyrtimin e alternativave në mënyrë që ndalimi i të miturve të jetë masë vetëm si mjet fundit..." (aktgjykimi [Popov k. Francës](#) i datës 19 janar 2012, §§ 140-141).

Kushtet e paraburgimit

[Muskhadzhiyeva dhe të tjerët k. Belgjikës](#) (shih edhe më poshtë te "Provimi i lirisë")

19 janar 2010

Në tetor 2006, pasi kishin ikur nga Grozny (Çeçeni), parashtruesit - një nënë dhe katër fëmijët e saj (përkatësisht të moshës shtatë muaj, tre vjet e gjysmë, pesë dhe shtatë vjeç në atë kohë), shtetas rusë me origjinë çeçene - mbërritën në Belgjikë, ku kërkuan azil. Pasi që kishin kaluar ca kohë në Poloni, autoritetet polake ishin pajtuar të merrnin përgjegjësinë për ta, në bazë të Rregullores "Dublin II"¹. Prandaj autoritetet belge lëshuan një vendim duke ua refuzuar lejen për të qëndruar në Belgjikë dhe duke i urdhëruar ata të largoheshin

nga vendi. Në janar 2007 ata u vendosën në një qendër të mbyllur transiti të drejtuar nga Zyra e të Huajve pranë aeroportit të Brukselit, ku të huajt (të rritur të vetëm ose familje) mbaheshin në pritje të largimit të tyre nga vendi.

Për shkak të moshës së re të fëmijëve, kohëzgjatjes së ndalimit të tyre dhe gjendjes së tyre shëndetësore të vërtetuar nga certifikatat mjekësore gjatë ndalimit të tyre, Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut zbuloi se kushtet në të cilat fëmijët ishin mbajtur në qendrën e mbyllur transiti përbënin nivelin minimal të ashpërsisë së kërkuar për të shkaktuar **shkelje të nenit 3** (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues) të http://www.echr.coe.int/Documents/Convention_ENG.pdf Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut.

1. "Sistemi i Dublinit" synon të përcaktojë se cili Shtet Anëtar i BE-së është përgjegjës për shqyrtimin e një kërkesë azili të paraqitur në një nga Shtetet Anëtare nga një shtetas i një vendi të tretë. Shih edhe fletën e fakteve në "[Rastet 'Dublin'](#)".

Gjykata rikujtoi në veçanti se cenueshmëria ekstreme e një fëmije ishte konsiderata më e lartë dhe kishte përparësi mbi statusin si një i huaj i paligjshëm. Ishte e vërtetë që në rastin aktual të katër fëmijët nuk ishin ndarë nga nëna e tyre, por kjo nuk mjaftonte për të liruar autoritetet nga detyrimi i tyre për të mbrojtur fëmijët. Ata ishin mbajtur për më shumë se një muaj në një qendër të mbyllur e cila nuk ishte krijuar për të strehuar fëmijë, siç konfirmohet nga disa raporte të cituara nga Gjykata. Gjykata po ashtu iu referua shqetësimit të shprehur nga mjekë të pavarur në lidhje me gjendjen e shëndetit të fëmijëve. Megjithatë, Gjykata vendosi se nuk kishte pasur **shkelje të nenit 3** të Konventës në lidhje me parashtruesin e parë, duke theksuar në veçanti se ajo nuk ishte ndarë nga fëmijët e saj dhe se prania e tyre e vazhdueshme duhet të ketë zbutur disi shqetësimin dhe zhgënjimin që ajo duhet të ketë ndjerë në pamundësi për t'i mbrojtur ata nga kushtet e ndalimit, kështu që kjo nuk arrinte nivelin e ashpërsisë së kërkuar për të përbërë trajtim çnjerëzor.

Kanagaratnam k. Belgjikës (shih edhe më poshtë, te "Privimi i lirisë")

13 dhjetor 2011

Ky rast kishte të bënte me ndalimin për pothuajse katër muaj në një qendër të mbyllur transiti, në pritje të largimit të tyre, të një nëne dhe tre fëmijëve të saj (përkatësisht të moshës 13, 11 dhe tetë vjeç në atë kohë), shtetas të Sri Lankës, azilkërkues me origjinë tamile, që kishin mbërritur në Belgjikë në janar 2009.

Gjykata vendosi se kishte pasur **shkelje të nenit 3** (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues) të Konventës në lidhje me fëmijët. Ajo vuri në dukje në veçanti se rrethanat e rastit në fjalë ishin të krahasueshme me ato të rastit *Muskhadzhiyeva dhe të tjerët kundër Belgjikës* (shih më lart). Gjykata po ashtu përsëriti se cenueshmëria sidomos e fëmijëve, të cilët ishin traumatizuar edhe para mbërritjes së tyre në Belgjikë si pasojë e rrethanave në lidhje me luftën civile në vendin e tyre dhe ikjen e tyre, ishte njohur edhe nga autoritetet belge pasi që në fund ata ua kishin dhënë statusin e refugjatit familjar. Kjo cenueshmëri veçse ishte rritur me arritjen e tyre në Belgjikë, pas arrestimit të tyre dhe vendosjes në një qendër të mbyllur në pritje të largimit të tyre. Andaj, pavarësisht nga fakti që fëmijët ishin shoqëruar nga nëna e tyre, Gjykata vlerësoi se duke i vendosur në një qendër të mbyllur, autoritetet belge i kishin ekspozuar ndaj ndjenjave të ankthit dhe inferioritetit dhe, duke ditur plotësisht faktet, kishin rrezikuar komprometimin e zhvillimit të tyre. Si pasojë, situata e përjetuar nga fëmijët kishte arritur nivelin e trajtimit çnjerëzor dhe degradues. Megjithatë, Gjykata gjeti se **nuk kishte pasur shkelje të nenit 3** të Konventës në lidhje me nënën e fëmijëve. Ndonëse e pranonte se dobësimi i rolit të saj prindëror, zbehja e fuqisë së saj për të kontrolluar jetën e fëmijëve dhe pafuqia e saj për t'i dhënë fund vuajtjeve të fëmijëve pa dyshim e kishin ekspozuar ndaj pasigurisë dhe pafuqisë ekstreme, ajo nuk kishte arsye të mjaftueshme për t'u larguar nga qasja që e kishte përdorur në rastin *Muskhadzhiyeva dhe të tjerët*.

Popov k. Francës (shih gjithashtu më poshtë te "Privimi i lirisë" dhe "E drejta për respekt për jetën familjare")

19 janar 2012

Parashtruesit, një çift i martuar nga Kazakistani të shoqëruar nga dy fëmijët e tyre, aplikuan për azil në Francë, por kërkesa e tyre u refuzua sikur edhe kërkesat e tyre për leje qëndrimi. Në gusht 2007, parashtruesit dhe fëmijët e tyre, atëherë të moshës pesë muaj dhe tre vjeç, u arrestuan në shtëpinë e tyre dhe u morën në paraburgim nga policia dhe të nesërmen u transferuan në aeroportin Charles-de-Gaulle për t'u kthyer përsëri në Kazakistan. Fluturimi u anulua, dhe parashtruesit dhe fëmijët e tyre u dërguan më pas në qendrën e ndalimit administrativ Rouen-Oissel, e cila ishte e autorizuar të strehonte familjet.

Gjykata vendosi se kishte pasur **shkelje të nenit 3** (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues) të Konventës në lidhje me kushtet e ndalimit të fëmijëve. Ajo vërejti në veçanti se ndonëse familjet ishin të ndara nga të burgosurit e tjerë në qendrën Rouen-Oissel, të vetmit shtretër në dispozicion ishin shtretër me kornizë hekuri për të rriturit, të cilët ishin të rrezikshëm për fëmijët. As nuk kishte ndonjë fushë lojërash ose aktivitete për fëmijë dhe dyert automatike të dhomave ishin të rrezikshme për ta.

Gjykata më tej vuri në dukje se [Komisioneri i Këshillit të Evropës për të Drejtat e Njeriut dhe Komiteti Evropian për Parandalimin e Torturës dhe Trajtimeve dhe Ndëshkimeve Çnjerëzore ose Poshtëruese \(CPT\)](#) kishte theksuar gjithashtu se stresi, pasiguria dhe atmosfera armiqësore në këto qendra ishte e keqe për fëmijët e vegjël, në kundërshtim me parimet ndërkombëtare të mbrojtjes së fëmijëve, sipas të cilave autoritetet duhet të bëjnë gjithçka që kanë mundësi për të shmangur ndalimin e fëmijëve për periudha të gjata. Paraburgimi prej dy javësh, megjithëse nuk ishte në vetvete i tepruar, mund të duket si kohë shumë e gjatë për fëmijët që jetojnë në një mjedis të papërshtatshëm për moshën e tyre. Kushtet në të cilat fëmijët parashtruesve ishin detyruar të jetonin me prindërit e tyre në një gjendje të rrezikshmërisë së veçantë që ishte përkeqësuar nga ndalimi i tyre do të shkaktonin shqetësim për ta dhe do të kishin pasoja serioze psikologjike. Megjithatë, Gjykata gjeti se nuk kishte pasur **shkelje të nenit 3** të Konventës për sa i përket kushteve të paraburgimit të prindërve, duke theksuar në veçanti se fakti që ata nuk ishin ndarë nga fëmijët e tyre gjatë ndalimit duhet të ketë lehtësuar ndjenjën e pafuqisë, shqetësimit dhe frustrimit që qëndrimi i tyre në qendrën e ndalimit administrativ duhet t'u ketë shkaktuar.

Mahmundi dhe të tjerët k. Greqisë

31 korrik 2012

Ky rast kishte të bënte me ndalimin në qendrën e paraburgimit Pagani në ishullin Lesbos të një çifti të martuar nga Afganistani, të shoqëruar nga fëmijët e tyre të moshës dy dhe gjashtë vjeçare.

Gruaja ishte tetë muaj shtatzënë dhe lindi në spitalin e Lesbos sa ishte në paraburgim. Motra e saj shoqërohej nga binjakët e saj 14-vjeçarë. Në gusht 2009, pasi u shpëtuan nga policia detare nga një barkë që po fillonte të fundosej pranë ishullit të Lesbos, ata u morën në paraburgim në pritje të dëbimit.

Gjykata vendosi se kishte pasur **shkelje të nenit 3** (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues) të Konventës, duke gjetur se kushtet ndalimit të parashtruesve përbënin trajtim çnjerëzor dhe degradues. Ajo vuri në dukje në veçanti se, pas vizitës në Pagani në shtator 2009, [Komiteti Evropian për Parandalimin e Torturës dhe Trajtimit ose Ndëshkimit Çnjerëzor ose Poshtëruese \(CPT\)](#) kishte zbuluar se qendra ishte e ndyrë përtej përshkrimit, dhe shprehu keqardhje për faktin se nuk kishte pasur ndonjë përmirësim të situatës me gjithë kushtet "e neveritshme" të paraburgimit që kishte kritikuar në raportin e tij të vitit 2008. Gjykata gjithashtu theksoi, në veçanti, mungesën e ndonjë mbikëqyrjeje specifike të parashtruesve, pavarësisht statusit të tyre të veçantë si të mitur dhe një grua shtatzënë. Në këtë rast Gjykata gjithashtu vendosi që kishte pasur **shkelje të nenit 13** (e drejta për mjet efektiv juridik) të Konventës, duke theksuar në veçanti se kishte qenë në thelb e pamundur që parashtruesit të ndërmerinin ndonjë veprim para gjykatave për t'u ankuar për kushtet e tyre të paraburgimit në Pagani.

A.B. dhe të tjerët k. Francës (n° 11593/12) (shih më poshtë edhe te "Privimi i lirisë" dhe "E drejta për respektimin e jetës familjare")

12 korrik 2016

Ky rast kishte të bënte me ndalimin administrativ të një fëmije, atëherë katër vjeç, për tetëmbëdhjetë ditë, në kontekstin e një procedure dëbimi kundër prindërve të tij, shtetas armenë.

Parashtruesit pretendonin në veçanti se vendosja në ndalim administrativ e djalit të tyre në qendrën e ndalimit administrativ Toulouse-Cornebarrieu kishte arritur trajtimin në kundërshtim me Nenin 3 (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues) të Konventës.

Gjykata vendosi se kishte pasur **shkelje të nenit 3** (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues) të Konventës në lidhje me fëmijën e parashtruesit, duke gjetur se për shkak të moshës së tij dhe kohëzgjatjes dhe kushteve të ndalimit në qendrën e ndalimit administrativ, autoritetet franceze e kishin vënë nën trajtim që kishte kaluar pragun e seriozitetit të kërkuar nga neni 3. Gjykata vuri në dukje veçanërisht se, aty ku prindërit ishin vendosur në ndalim administrativ, fëmijët ishin *de facto* të privuar nga liria. Ajo pranoi që kjo heqje e lirisë, e cila rezultoi nga vendimi legjitim i prindërve për të mos ua besuar fëmijët një personi tjetër, në parim nuk ishte në kundërshtim me ligjin vendor.

Gjykata vendosi, megjithatë, që prania në ndalim administrativ e një fëmije në shoqëri të prindërve ishte në përputhje me Konventën Evropiane për të Drejtat e Njeriut vetëm nëse autoritetet vendore vërtetohin se kishin marrë këtë masë si mjet i fundit pasi të kishin verifikuar, në rrethana specifike, që asnjë masë tjetër më pak kufizuese nuk mund të zbatohet. Së fundmi, Gjykata vërejti se autoritetet nuk kishin ndërmarrë të gjithë hapat e nevojshëm për të zbatuar masën e largimit sa më shpejt të ishte e mundur dhe kështu të kufizonin kohën e kaluar në paraburgim. Në mungesë të një rreziku të veçantë të ikjes, ndalimi administrativ për kohëzgjatje tetëmbëdhjetë ditore dukej joproporcional me qëllimin e ndjekur.

Shih edhe aktgjykimet e nxjerra nga Gjykata në të njëjtën ditë në rastet **[JAM dhe të tierët kundër Francës](#)** (nr. 24587/12), **[RC dhe VC kundër Francës](#)** (nr. 76491/14), **[R.K. dhe të tierët kundër Francës](#)** (nr. 68264/14) dhe **[RM dhe të tierët k. Francës](#)** (nr. 33201/11).

[S.F. dhe të tierët k. Bullgarisë \(nr. 8138/16\)](#)

7 dhjetor 2017

Ky rast kishte të bënte me një ankesë të sjellë nga një familje irakiane në lidhje me kushtet në të cilat ata ishin mbajtur në paraburgim imigracioni për disa ditë kur përpiqeshin të kalonin Bullgarinë gjatë rrugës për në Evropën Perëndimore në 2015. Parashtruesit u ankuan në veçanti për kushtet në të cilat tre të miturit - atëherë të moshës 16, 11 dhe një vjeç e gjysmë - ishin mbajtur në qendrën e paraburgimit në Vidin. Duke paraqitur një regjistrim me video, ata pretendonin në veçanti se qelia në të cilën ishin mbajtur ishte në kushte shumë të këqija. Ata po ashtu pohonin se autoritetet kishin dështuar t'u siguronin atyre ushqim dhe pije për 24 orët e para të mbajtjes së tyre dhe se shishja e fëmijës dhe qumështi i fëmijës më të vogël u ishin marrë me mbërritjen e tyre në institucion dhe u ishin dhënë nënës 19 orë më vonë.

Gjykata vendosi se kishte pasur **shkelje të nenit 3** (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues) të Konventës në lidhje me tre fëmijët. Ajo theksoi në veçanti se koha e kaluar nga parashtruesit në paraburgim - një periudhë prej tridhjetë e dy orësh ose dyzet e një orë (kohëzgjatja e saktë ishte e diskutueshme nga palët) - ishte më e shkurtër se periudhat e përmendura në rastet e mësipërme. Megjithatë, kushtet ishin dukshëm më të këqija sesa në të gjitha ato raste (përfshirë qasjen e kufizuar në tualet, dështimi për të siguruar ushqim dhe pije dhe qasje e vonuar në shishen dhe qumështin e foshnjës). Për Gjykatën, duke i mbajtur tre parashtruesit e mitur në kushte të tilla, edhe për një periudhë të shkurtër kohe, autoritetet bullgare i kishin vënë ata nën trajtim çnjerëzor dhe degradues. Ndonëse e pranoi që viteve të fundit Shtetet Palë që shtrihen në kufijtë e jashtëm të Bashkimit Evropian kanë pasur vështirësi në përballimin e fluksit masiv të migrantëve, Gjykata megjithatë gjeti se nuk mund të thuhet se në kohën në fjalë Bullgaria po përballlej me një emergjencë të atyre përmasave që e bënin praktikisht të pamundur për autoritetet e saj të siguronin kushte minimale të përshtatshme në mjediset afatshkurtra, ku ata kishin vendosur t'i mbanin migrantët e mitur menjëherë pas ndaljes dhe arrestimit të tyre.

Shih edhe rastet, kohëve të fundit: **[G.B. dhe të tierët k. Turaisë \(nr. 4633/15\)](#)**, gjykimi i 17 tetorit 2019.

Kërkesa në pritje

[A.S. dhe të tierët k. Hungarisë \(nr. 34883/17\)](#)

Kërkesa i është komunikuar qeverisë hungareze më 10 korrik 2017

Kërkesa ka të bëjë me izolimin, në kushte që dyshohej se ishin çnjerëzore, të një familjeje afgane (një nënë e cila ishte tetë muaj shtatzënë në atë kohë, burri i saj dhe dy fëmijët e tyre të mitur) në zonën e transitit Röszke në kufirin e Hungarisë dhe Serbisë për një muaj, në pritje të shqyrtimit të kërkesës së tyre për azil. Gjykata njoftoi qeverinë hungareze për kërkesën dhe u bëri pyetje palëve sipas neneve 3 (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues) 5 (e drejta për liri dhe siguri) dhe 13 (e drejta për mjet juridik efektiv) të Konventës.

Kërkesa të ngjashme në pritje: [N.A dhe të tierët kundër Hungarisë](#) (nr. 37325/17) dhe [HM dhe të tierët kundër Hungarisë](#) (nr. 38967/17), komunikuar Qeverisë më 13 shtator 2017.

Privimi nga liria dhe kundërshtimi i ligjshmërisë së paraburgimit

[Muskhadhiveva dhe të tierët k. Belgjikës](#) (shih edhe më lart te "Kushtet e paraburgimit")

19 janar 2010

Ky rast kishte të bënte me ndalimin për më shumë se një muaj të tre fëmijëve të mitur dhe nënës së tyre në një qendër të mbyllur transiti. Ata u ankuan në veçanti se ndalimi i tyre kishte qenë i paligjshëm dhe mjeti juridik për ankesë kundër tij përpara Gjykatës së Kasacionit ishte joefektiv, pasi ata ishin larguar nga vendi para se gjykata të merrte vendim.

Gjykata vuri në dukje në veçanti se parashtruesit kishin qenë në një situatë në të cilën sipas Konventës në parim lejohej futja e tyre në paraburgim (Konventa autorizon "arrestimin dhe ndalimin e ligjshëm të një personi për t'ia parandaluar hyrjen e paautorizuar në vend ose të një personi kundër të cilit po ndërmerren veprime me qëllim dëbimin ose ekstradimin"). Megjithatë, kjo nuk nënkuptonte se paraburgimi i tyre ishte doemos i ligjshëm. Në rastin aktual, për aq kohë sa katër fëmijët ishin mbajtur në një qendër të mbyllur të krijuar për të rritur dhe të papërshtatshme për cënueshmërinë e tyre ekstreme, edhe pse ishin të shoqëruar nga nëna e tyre, Gjykata gjeti se në rastin e tyre kishte pasur **shkelje të nenit 5 § 1** (e drejta për liri dhe siguri). Në anën tjetër, Gjykata nuk pa asnjë arsye, për të gjetur ndalimin e nënës në kundërshtim me Konventën. Ajo ishte ndaluar në mënyrë të ligjshme me qëllim dëbimin e saj nga Belgjika. Andaj Gjykata vendosi se **nuk kishte shkelje të nenit 5 § 1** të Konventës bashkë në lidhje me të. Gjykata po ashtu vendosi që asnjëri nga parashtruesit nuk kishin qenë viktimë të ndonjë **shkeljeje të nenit 5 § 4** (e drejta për vendim të ligjshmërisë së paraburgimit të nxjerrë shpejt nga një gjykatë) të Konventës. Ishte e vërtetë që Gjykata belge e kasacionit kishte nxjerrë vendimin e saj në lidhje me kërkesën e parashtruesve për lirim pasi ata ishin kthyer në Poloni. Megjithatë, para kësaj, dy gjykata që kishin juridiksion *de facto* dhe *de jure* e kishte shqyrtuar kërkesën pa vonesë sa ishin ende në Belgjikë. Gjykata theksoi se ishte e mjaftueshme në parim që një ankesë të shqyrtohej nga një gjykatë e vetme, me kusht që procedura e ndjekur të kishte karakter gjyqësor dhe t'i jepte individit në fjalë garanci të përshtatshme për llojin e heqjes së lirisë në fjalë.

[Kanagaratnam k. Belgjikës](#) (shih po ashtu më lart, te "Kushtet e ndalimit")

13 dhjetor 2011

Ky rast kishte të bënte me ndalimin e një nëne dhe tre fëmijëve të saj të mitur për gati katër muaj në një qendër të mbyllur për të huajt e paligjshëm në pritje të largimit të tyre. Ata u ankuan në veçanti se ndalimi i tyre i vazhdueshëm nuk kishte qenë në përputhje me ligjin dhe kishte qenë arbitrar.

Gjykata konstatoi se kishte pasur **shkelje të nenit 5 § 1** (e drejta për liri dhe siguri) të Konventës në lidhje me tre fëmijët dhe nënën e tyre, duke gjetur se paraburgimi i tyre kishte qenë i paligjshëm. Lidhur me fëmijët në veçanti, Gjykata vlerësoi se duke i vendosur në një qendër të mbyllur të krijuar për të huajt e paligjshëm të rritur, në kushte që nuk ishin të përshtatshme për cënueshmërinë e tyre ekstreme si të mitur, autoritetet belge nuk kishin garantuar sa duhet të drejtën e fëmijëve për lirinë e tyre. Fakti që fëmijët ishin të shoqëruar nga nëna e tyre nuk ishte arsye për t'i ikur këtij përfundimi.

Popov k. Francës (shih gjithashtu më lart te "Kushtet e ndalimit", dhe më poshtë te "E drejta për respekt për jetën familjare")

19 janar 2012

Ky rast kishte të bënte me ndalimin administrativ të disa azilkërkuesve dhe dy fëmijëve të tyre të mitur për dy javë në pritje të largimit të tyre. Ata u ankuan në veçanti se ndalimi i tyre kishte qenë i paligjshëm.

Gjykata më tej konstatoi se kishte pasur **shkelje të nenit 5 § 1** (e drejta për liri dhe siguri) të Konventës në lidhje me fëmijët. Ajo gjeti në veçanti se ndonëse fëmijët ishin vendosur me prindërit e tyre në një krah të rezervuar për familjet, situata e tyre e veçantë nuk ishte marrë parasysh nga autoritetet franceze, të cilët nuk kishin kërkuar të gjenin nëse parashihej ndonjë zgjidhje alternative, përveç ndalimit administrativ. Gjykata po ashtu vendosi që kishte pasur **shkelje të nenit 5 § 4** (e drejta për të pasur ligjshmëri të paraburgimit të vendosur shpejt nga një gjykatë) të Konventës në lidhje me fëmijët. Në këtë drejtim, ajo vuri në dukje veçanërisht se, përderisa prindërit kishin pasur mundësinë të shqyrtonin ligjshmërinë e paraburgimit të tyre nga gjykatat franceze, fëmijët që "shoqëronin" prindërit e tyre ishin gjendur në një boshllëk ligjor, në pamundësi të përfitonin nga një mjet i tillë. Në rastin aktual nuk ishte lëshuar asnjë urdhër largimi kundër fëmijëve që ata të mund ta kishin kundërshtuar në gjykatë. As që ishte urdhëruar ndalimi i tyre administrativ, kështu që gjykatat nuk kishin qenë në gjendje të shqyrtonin ligjshmërinë e pranisë së tyre në qendrën e ndalimit administrativ. Duke qenë kështu, ata nuk kishin gëzuar mbrojtjen e kërkuar nga Konventa.

Shih edhe: aktgjykimet në rastet **A.B dhe të tierët k. Francës** (nr. 11593/12), **R.K. dhe të tierët kundër Francës** (nr. 68264/14) dhe **R.M dhe të tierët k. Francës** (nr. 33201/11) të datës 12 korrik 2016.

A.M dhe të tierët k. Francës (nr. 24587/12) (shih edhe më lart, te "Kushtet e ndalimit" dhe më poshtë te "E drejta për respektimin e jetës familjare")

12 korrik 2016

Ky rast kishte të bënte me ndalimin administrativ të dy fëmijëve të mitur të cilët shoqëronin nënën e tyre në kontekstin e një procedure dëbimi.

Në rastin aktual, Gjykata konstatoi se kishte pasur **shkelje të nenit 5 § 1** (e drejta për liri dhe siguri) të Konventës në lidhje me fëmijën. Ajo vuri në dukje në veçanti se opsioni i përdorimit të një mase më pak shtrënguese ishte hedhur poshtë nga prefekti për shkak të refuzimit të nënës për të kontaktuar policinë kufitare për të organizuar largimin e saj, mungesës së dokumenteve të identitetit dhe natyrës së pasigurt të akomodimit të saj. Kështu, autoritetet franceze kishin kërkuar në mënyrë efektive të përcaktonin nëse vendosja e kësaj familje në paraburgim administrativ ishte masa e fundit për të cilën nuk ishte në dispozicion asnjë alternativë. Gjykata po ashtu vendosi që kishte pasur **shkelje të nenit 5 § 4** (e drejta për të pasur ligjshmëri të paraburgimit të vendosur shpejt nga një gjykatë) të Konventës në lidhje me fëmijën.

Shih edhe aktgjykimin e nxjerrë nga Gjykata në të njëjtën ditë në rastin **R.C dhe V.C kundër Francës** (nr. 76491/14).

Shih edhe rastet, kohëve të fundit: **G.B dhe të tierët k. Turaisë (nr. 4633/15)**, aktgjykimi i 17 tetorit 2019; **Bilalova dhe të tierët k. Polonisë**, aktgjykimi i 26 Marsit 2020.

Kërkesa në pritje

A.S dhe të tierët k. Hungarisë (nr. 34883/17)

Kërkesa i është komunikuar qeverisë hungareze më 10 korrik 2017

Shih më lart, te "Kushtet e paraburgimit".

2. Ky aktgjykim do të marrë formë të prerë në rrethanat e përcaktuara me Nenin 44 § 2 (aktgjykimet e formës së prerë) të [Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut](#).

E drejta për respektimin e jetës familjare

Popov k. Francës (shih gjithashtu më lart, te "Kushtet e paraburgimit" dhe "Heqja e lirisë")

19 janar 2012

Ky rast kishte të bënte me ndalimin administrativ të disa azilkërkuesve dhe dy fëmijëve të tyre të për dy javë në pritje të largimit të tyre. Parashtruesit argumentonin në veçanti se vendosja e tyre në paraburgim nuk kishte qenë masë e nevojshme në lidhje me qëllimin e ndjekur dhe se kushtet dhe kohëzgjatja e ndalimit të tyre përbënin ndërhyrje joproporcionale në të drejtën e tyre për jetë private dhe familjare.

Gjykata vendosi se ka pasur **shkelje të nenit 8** (e drejta për respektimin e jetës private dhe familjare) të Konventës në lidhje me fëmijët dhe prindërit e tyre. Së pari vërejtje që ndërhyrja në jetën familjare të parashtruesve për shkak të ndalimit dyjavor të tyre në qendër kishte qenë në përputhje me Kodin Francez që rregullon hyrjen dhe qëndrimin e të huajve dhe të drejtën e azilit, dhe ndiqte qëllimin legjitim të luftimit të imigrimit të paligjshëm dhe parandalimit të krimit. Pastaj, duke iu referuar konsensusit të gjerë, veçanërisht në të drejtën ndërkombëtare, se interesat e fëmijëve ishin të dorës së parë në të gjitha vendimet në lidhje me ta, Gjykata vuri në dukje se Franca ishte një nga tre vendet e vetme evropiane që kishte vendosur në mënyrë sistematike të miturit e shoqëruar në paraburgim. Në rastin aktual, pasi nuk kishte pasur ndonjë rrezik të veçantë që parashtruesit të arratiseshin, ndalimi i tyre nuk ishte justifikuar nga ndonjë nevojë e ngutshme shoqërore, veçanërisht duke marrë parasysh që vendosja e tyre në një hotel në gusht 2007 nuk kishte paraqitur ndonjë problem. Megjithatë, autoritetet franceze nuk duket se kanë kërkuar ndonjë zgjidhje tjetër përveç ndalimit, ose të kenë bërë gjithçka në mundësitë e tyre për ta zbatuar urdhrin e largimit sa më shpejt të jetë e mundur. Në fund, pasi kujtoi se në rastin *Muskhadzhieva dhe të tjerët kundër Belgjikës* (shih më lart, te "Kushtet e paraburgimit" dhe "E drejta për liri dhe siguri"), ajo kishte refuzuar një ankesë të ngjashme me atë të parashtruesve, Gjykata megjithatë konsideroi se duke marrë parasysh faktorët e mësipërm dhe zhvillimet e fundit të praktikës gjyqësore në lidhje me "interesat më të mira të fëmijës" në kontekstin e ndalimit të fëmijëve migrantë,³ që interesat më të mira të fëmijës kërkonin jo vetëm që familjet të mbaheshin së bashku, por edhe që të kufizohej ndalimi i familjeve me fëmijë të vegjël. Në rrethanat e parashtruesve, Gjykata gjeti se paraburgimi për dy javë në një objekt të mbyllur ishte joproporcional me qëllimin e ndjekur.

Shih edhe : aktgjykimet në rastet **A.B dhe të tierët k. Francës** (nr. 11593/12) dhe **R.K dhe të tierët k. Francës** (nr. 68264/14) të datës 12 korrik 2016; aktgjykimin në rastin **Bistieva dhe të tierët k. Polonisë** i 10 prillit 2018.

A.M. dhe të tierët k. Francës (nr. 24587/12) (shih edhe më lart, te "Kushtet e ndalimit" dhe "Heqja e lirisë")

12 korrik 2016

Ky rast kishte të bënte me ndalimin administrativ të dy fëmijëve të mitur të cilët shoqëronin nënën e tyre në kontekstin e një procedure dëbimi.

Gjykata vendosi se nuk kishte pasur **shkelje të nenit 8** (e drejta për respektimin e jetës private dhe familjare) të Konventës në lidhje me fëmijët dhe nënën e tyre, duke konstatuar se ata nuk kishin pësuar ndonjë ndërhyrje disproporcionale në të drejtën e tyre për respekt të jetës familjare. Ajo vuri në dukje në veçanti se masa e paraburgimit ndiqte qëllimin legjitim të luftimit të imigracionit të paligjshëm dhe kontrollimin e hyrjes dhe qëndrimit të të huajve në Francë. Masa shërbente, *mes tjerash*, për të mbrojtur sigurinë kombëtare, rendin dhe ekonominë e vendit dhe për të parandaluar krimin. Në rastin në fjalë, Gjykata konsideroi se ndalimi, për një kohëzgjatje totale prej tetë ditësh, nuk dukej joproporcional me qëllimin e ndjekur.

Shih edhe aktgjykimin e nxjerrë nga Gjykata në të njëjtën ditë në rastin **R.C dhe V.C kundër Francës** (nr. 76491/14).

³ Shih [Rahimi kundër Greqisë](#), aktgjykimi i datës 5 prill 2011.

Tekste dhe dokumente

Shih në veçanti:

- [Doracakun për të drejtën evropiane në lidhje me azilin, kufiitë dhe imigracionin](#), Agjencia e Bashkimit Evropian për të Drejtat Themelore / Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut, 2013
 - Komisioneri i Këshillit të Evropës për të Drejtat e Njeriut [uebfaqja](#) mbi punën tematike "Migrimi"
 - Përfaqësuesi Special i Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës për migracionin dhe refugjatët [uebfaqja](#)
-

Kontakti i medias:

Tel.: +33 (0)3 90 21 42 08